

הילה להב

שירי תשובה

1

אין איש דומה לי באפן
שאנשים דומים אחד לרעהו
לבד מן השבים בגבולם

בלכתי, כל אימת ששער
נצב מעלי, אבוא אצל
השומר, שלא אחות אני
לו ובת ברית לא,
אלא במוכן זה שזרים
שנינו אחד לרעותו.

והיה כי ישאל:
"מאין באת?"
אשיבנו - אכן
כי מאין באתי.

אם אקרא לארץ שלי - תשיבני
אין מקום שארצי קוראת לי
בו שלה,
אין לי פנים להכיר בהן
את עצמי ואין במקום
הלדתי ברכה שגורה
לזרים, שאין בו זרים
אלא איש לנפשו.

וְהִיָּה כִּי יִשְׁאַל:

"מֵאַיִן בָּאתִי?"

אֲשִׁיבֶנּוּ: כָּל מְקוֹם

שִׁישׁ לוֹ הֵיכָן,

כִּי־נָן שְׂאֲנִי

הוֹלֶכֶת בּוֹ, אָנִי

נִמְצָאת בְּשִׁיבְתִּי

2

כִּי־נָן שְׁבַמְקוֹם הַלְדָתִי אֵין

בוֹרְאִים

אֱלִים, אָנִי מְבִיאָה בְּשׁוֹרֵת

מְלֹאכָה חֲדָשָׁה אֵלָיו,

בְּשִׁיבְתִּי

אִם אֲרֻצָּה לְקָרֵב לָב

הַבְּרִיּוֹת מַה אֲמַר

שְׁמַעְשֵׂה זֶה עֲדִיף עַל הוֹלְדָת

הַיְלָדִים, שְׁסַפְּנָתוֹ

לְיוֹלְדָתוֹ מְרַבָּה פִּי כַּמָּה,

שְׂאֵין נִפְטָרִים מִמֶּנּוּ אֶלָּא

מִתּוֹךְ אַהֲבָה, שְׁעֲלִינוּ לְהֶאֱמִין

כִּי יֵשׁ דְּבַר מַה הֵיכּוֹל

וְעֵלִי לְהֶאֱמִין כִּי יֵשׁ מִי

שְׂיָשִׁיב

3

אֵין פְּנֵי חֲרוּצוֹת בְּשׁוּבִי

אֶלָּא כְּעַמֶּק שְׁבִיל

שְׁכּוּבֶשֶׁת דְּמָעָה.

לֹא בְּגִרְתִּי, לֹא פְּגִשְׁתִּי

אוֹר, לֹא הִתְבוֹנַנְתִּי בְּאָדָם.

אֶת הַשִּׁיר הַחֲדָשׁ שְׁאֲנִי נוֹשֵׂאת
 שָׂרָה אִמִּי בִּילְדוּתִי.
 עַל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲנִי הָאֲכִיב
 הַנוֹכְחִי,
 הַכּוֹבֵשׁ אֶת פְּנֵיו בְּאֶדְמָה
 לְהַרְוֹתָהּ בְּשׁוֹבוֹ

4

מְאֻרוֹת גְּבוּהִים מִן הַיּוֹם
 וְאִינָם בְּמַטְחֹוֵי עֵינַי,
 אֶת מִבְּט עֵינֶיךָ בְּשׁוֹבִי
 עֲמַסְתִּי טָרָם יְצִיאָתִי אֵלֶיךָ,
 בַּת-בְּלִי-בֵּית, תְּמִיד
 בְּשׁוֹלֵי הַדְּרָכִים, אִם
 לְהַתְּרָאוֹת אֶתְךָ רְצִיתִי אֲז
 בְּחֻשְׁכָּה,
 בְּעֵמֶק הַשְּׁבִיל הַכְּבוֹשׁ

5

כָּל בְּעִיטָה מְצַמִּיחָה לִּי שְׂרָשֵׁי-אֹוִיר.
 כְּנָפַיִם.
 לֹא יִכִּירוּ בִּי שְׁאֲנִי יְחֹור שְׁלֶךָ,
 סוֹרֵר, פְּרִי חֶבּוּל
 שֶׁנֶּשֶׁר יֶרֶק,
 עֲנָף הַנְּלֶפֶת בְּרוּחַ שְׁלֹא
 תִּפְלִגּוּ אֶדְמָה סוֹעֶרֶת.

תַּחַת קְלַפַּת הָעֵץ
 מִתְגַּלְּפוֹת טְבָעוֹת
 מְצוּפּוֹפּוֹת, הַחֲמֶצֶן נִמְזָג
 בְּהֶן בְּעֵלְבוֹן וּבְכִבִּי
 מְלַעְלַע, כְּבוֹשׁ.
 הָעֵלִים הַיִּרְקִים מִתְגַּלְּמִים

וְאִינָם נִפְרָשִׁים עַד שְׁנֵהִיר
כִּי אֵילָן אֵינוֹ צוֹמֵחַ
בְּקִרְבָּתָם.
לֹא הָאָכִיב יֵאלֶץ אֶת הַפֶּרֶחַ.
הָאֵהָבָה בְּקִשִּׁי

6

הָרִים אֶפְרָיִם. בֵּית בִּינְיָהִם.
בְּדַרְכֵי לֹא שִׁכַּחְתִּי לִפְקֹד
בְּתִי תַפְלָה.
(גִּגוֹת לָהֶם לְקַלֵּט תַּחֲנוּנוֹת
הַמוֹשְׁבוֹת רִיקָם)
בְּמִרְכָּבָה שְׁהִיא,
מִקּוֹם זֶה, יָדִי
הָאֲרָכוֹת וּבָהֵן
מוֹסְרוֹת דְּקִיָּקִים כְּנִימָה
הַנִּתְּוֹנִים בִּיצוּל.
אֲבָדָה סוֹסְתִי הַמְּכִירָה
אֶת כְּתָבְתָךְ.

7

הִיָּרַח מִחֶק, פְּרוּרֵי־לָבָן
אֶת אוֹרֵי מִמְּנִי.
אֲזַנִּי שְׁאִינָן מְרַגְלוֹת
בְּלִילָה לֹא שָׁמְעוּ
אֶת שְׁמִי בְּקוֹלְךָ.
עֲתָה מְשַׁאֲנִי קִרְבָּה
וְהוֹלֶכֶת, אֵין לִי דָבָר
לְבִשְׂרְךָ. רַק הַמוֹסְרוֹת
הַקְּרוּעִים בְּיָדֵי
הַקְּרוֹת.

אָבְדוּ לִי פְנֵי שְׂאֲמֵרְתִּי
לְהִבְיֵאֵן כְּאוֹת.

8

אֲנִי מְנַסֶּה תְּשׁוּבָתִי לְדֶרֶךְ
הַמִּקְשָׁה:
אֲנִי פְּנִלּוּפָה הַשְּׂבָה.
אֲנִי הַחוּט הָאֶחָד
הַקּוֹשֵׁר אֶת רַגְלִי
לְאֹוִיר.
אֵין זֹאת אֶלָּא שְׂאֵת דֶּרֶךְ,
אוֹמֶרֶת הַדֶּרֶךְ,
וּמְכַאֵן שְׂאִין לָךְ תְּשׁוּבָה,

(הָאִישׁ שְׂאֵהֲבֵתִי, לְבֵיתוֹ
וְלֹא בֵי הוּא הוֹלֵךְ בְּאֵהֲבָה).